

Контрольна робота з вивчення програми Word

Завдання 1: Форматування завдань

Назва документу: шрифт 26 – Century Gothic, червоний колір, вирівнювання по-центру

Назва завдання: шрифт 24 – Century Gothic, темно-зелений колір, вирівнювання по лівому краю. Відступ першого рядка – відсутній.

Пояснення до завдання: звичайний шрифт, курсив (наклонний)

Завдання 2. Форматування шапки офіційної заяви.

Вирівнювання по правому боку.

Директору Ірпінської Християнської гімназії

Зінченко Інні Валеріївні

Учня 5-Х класу

Семенова Семена Семеновича

Проживаючого за адресою

м. Ірпінь, вул. Соборна 1-В

тел. 000-111-22-33

Завдання 3. Форматування вірша.

Назва вірша: вирівнювання по-центру, розмір шрифту – 24 Century Gothic, колір – блакитний, жирний, курсив

Текст вірша: розмір шрифту – 14, вирівнювання – по лівому краю, відступ від лівого краю – 5см, відступ першого рядка відсутній, прибрати зайві початки абзацу

Як умру, то поховайте

Як умру, то поховайте
Мене на могилі
Серед степу широкого
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,

Як реве ревучий.
Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... отойді я
І лани і гори —
Все покину, і полину
До самого Бога
Молитися... а до того
Я не знаю Бога.
Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сем'ї великій,
В сем'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Завдання 4. Форматування тексту.

Назва розділу: вирівнювання по-центру, розмір шрифту – 24 Century Gothic, колір – блакитний, жирний, курсив

Текст: звичайний розмір, вирівнювання абзаців – по двох боках, відступ першого рядку абзацу – 1,27см. Міжрядковий інтервал – 1,2. Відступ абзацу зверху і знизу – 6пт.

ПОЛЬОВА ЦАРІВНА

Надворі весна вповні. Куди не глянь — скрізь розвернулося, розпустилося, зацвіло пишним цвітом. Ясне сонце, тепле й приязне, ще не встигло наложити палючих слідів на землю: як на Великдень дівчина, красується вона в своїм розкішнім убранні... Поле — що безкрає море — скільки зглянеш — розіслало зелений килим, аж сміється в очах. Над ним синім шатром розіп'ялось небо — ні плямочки, ні хмарочки, чисте, прозоре — погляд так і тоне... З неба, як розтоплене золото, ллється на землю блискучий світ сонця; на ланах грає сонячна хвиля; під хвилею спіє хліборобська доля... Легенький вітрець подихає з теплого краю, перебігає з нивки на нивку, живить, освіжає кожну билинку... І ведуть вони між собою тиху-таємну розмову: чутно тільки шелест жита, травиці... А згори лине жайворонкова пісня: доноситься голос, як срібний дзвіночок, — тремтить, переливається, застигає в повітрі... Перериває його перепелячий крик,

зірвавшись угору; заглушає докучне сюрчання трав'яних коників, що як не розірвуться, — і все те зливається до купи в якийсь чудний гомін, вривається в душу, розбуркує в ній добрість, щирість, любов до всього... Гарно тобі, любо, весело! На серці стихають негоди, на думку не лізуть клопоти: добра надія обгортає тебе добрими думками, бажаннями... Хочеться самому жити й любити; бажаєш кожному щастя. Недаром в таку годину — аби неділя або яке свято — хлібороби виходять на поле хліба обдивлятися!

Отакої саме пори, в неділю, після раннього обіднього часу, — тим шляхом, що, звившись гадюкою, пославсь од великого села Пісок аж до славного колись Ромодану, — йшов молодий чоловік. "Не багатого роду!" — казала проста свита, накинута наопашки, — "та чепурної вдачі", — одмовляла чиста, біла, на грудях вишивана сорочка, виглядаючи з-під свити. Червоний з китицями пояс теліпався до колін, а висока сива шапка з решетилівських смушків, перехиливаючись набакир, натякала про парубоцьку вдачу...

Ішов справді парубок. На перший погляд — йому, може, літ до двадцятка добиралося. Чорний шовковий пух тільки що висипався на верхній губі, де колись малося бути вусам; на мов стесаній борідці де-где поп'ялось тонке, як павутиння, волоссячко. Ніс невеличкий, тонкий, трохи загострений; темні карі очі — теж гострі; лице довгообразе — козаچه; ні високого, ні низького зросту, — тільки плечі широкі, та груди високі... Оце й уся врода. Таких парубків часто й густо можна зустріти по наших хуторах та селах. Одно тільки в нього неабияке — дуже палкий погляд, бистрий, як блискавка. Ним світилася якась незвичайна сміливість і духовна міць, разом з якоюсь хижою тугою...

Парубок плівся повагом, позакладавши руки назад себе; позирав навкруги своїми блискучими очима; іноді зупинявся й довго розглядав зелене нив'я. То знову йшов; то знов становився де-небудь на згірку — і знов оглядав поле. Ось перейшов і драний місточок посеред лук, на низині, у балці. Під ним ще не висохли весняні калюжі — аж зацвіли, позеленіли: кумкають в них жаби рано й вечір. От опинивсь на невеличкім горбку по той бік місточка; став, обернувся лицем до його; глянув на рудку; перевів погляд на крайнє жито. "Отже, тут кращі хліба, ніж під селом, — подумав сам собі, — тут, мабуть, сильніший дощ пройшов..." Знов повернувся, — і рушив далі.

Завдання 5. Робота з колонтитулами

У верхньому колонтитулі занести «Виконано учнем 5-.... класу, Прізвище Ім'я»

У нижньому колонтитулі занести «Дата виконання контрольної роботи – 7 вересня 2024 року»